

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 4. ANULU XVI.

Telegrafulu ese de doue ori pe septe-mana : joia si Dumineca. — Prenume-ratiunea se face in Sabiu la espeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretulu pnumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. car pe o jumata de anu 3. fl. 50. Pen-tru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

Sabiu, in 1426 Ianuaru 1868.

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumata de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 8 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Procederea.

„Placerea venatorei e totu deun'a mai multu vrednica de catu venatulu, si neintelegerea carea vine numai de acolo, ca fia carele pendesce dupa adeveru in alta pusetiune, e intelegere in caus'a principala si isvorulu celu mai fecundu alu unei sti-mari impromutate; numai pre acest'a potu barbati intemeia amicitii“, dice Lessing.

Deca aru fi, ca in procederile omeniloru catra scopuri mari sa se folosésca de macsim'a citata, a-tunci si opiniunile divergente nu aru pute aduce omenimeia alta, deatu unu materialu bogatu de inve-tiatura pentru afacerile vietiei. Alfelu candu cineva se pune la penda, nu pentru unu scopu mare, ci pentru unulu seu pentru mai multe, altora necunos-cute, scopulu celu mare pote scapa tuturor pen-dasiloru din naintea ochiloru si pre cine are sa cada **responsabilitatea**, nu mai pote fi indoiala.

— Doue idei mari au ajunsu in dilele nostre la o valore positiva si adeca: libertatea individuala si e-gal'a indreptatire a nationalitatiloru.

— Cea dintai a derimatu toti paratii, cali mai e-rau inaltati intre diferite clase a le societatiei o-menesce, ceta din urma a procesu mai departe si a ruptu bariere de staturi, cari despartiau pre unele popore intre sine si le au apropiatu in unulu si a-celasi statu, precum e in Itali'a, seu in o federati-une, precumu se intempla in Germani'a.

Emanatiunile acestoru idei nu au pututu re-mané fara de nici o inriurintia si asupra Austriei. Si ce e mai grandiosu, aici insust Domnitorulu a luat initiativ'a, cu scopu de a restaura cuprinsulu tieriloru sele, conformu recerintiloru acestoru idei mari, incetantente in cea mai mare parte a Euro-peii.

Dara, carele va fi acelu omu, carele sa pota gasi form'a cea adevarata la intai'a cercare? Mai a-lesu la noi, unde sistemele trecutulu, nu au cau-tatu a aduce deosebirile cele multe la o omoge-nitate, ci, ca si mediculu nepriceputu, s'a multiamitu cu paliative, cari sa arate ceva in afara, iera re-lulu numai sa-lu ascunda.

In asemene impregiurari candu se rumpe asi'a cu trecutulu, atatu in sistem'a staturiloru europene, catu si in a statulu nostru, detori'a nostra princi-pala era inainte de tote grigi'a de noi insine. Spre scopulu acest'a eramu datori a sta toti la penda.

Cum amu statu in tempulu constitutiunismulu centralisatoriu si ce amu castigatu atunci, ni e cunoscutu, asi'a precum ni e cunoscuta si valoera, la care s'a pututu radica castigurile nostre in apli-catiunea practica. O apretiure adeverata va sci sai atribuie viitorulu.

Acest'a stare de lucruri nu si-a pututu dobandi consistenti'a, si dela 1865 incóce vedemu ca se in-treprindu noue reforme in costituirea tieriloru si po-pulatiuniloru din imperiu.

Ceea ce ne privesce pre noi romanii, putemu dice, ca pre noi ne afla acesta reinnoita revolutiune pacinica si veninda de susu, in trei deosebite provincie : in doue egalu indreptatiti individualmente, in puterea principulu generalu, procliamatu inca inainte cu doue dieci ani, si in Transilvani'a, in puterea unei legi speciale, carea in sa nu cuprindea mai multa positivitate decatu principulu generalu, pentru ca noi totu nu aveamu mai multu folosu de legea no-stra, ca cea-lalti din alte provincii. Tota tier'a no-stra era si acum impartita in comitate unguresci, in scaune si districte secuiesci si sasesci.

De nou ne aflamu provocati a sta la penda si aici pusetiunile s'au impartitu.

Impartirea s'au facutu pentru noi transilvane-nii in activisti si „passivisti“.

Activistii conformu insemnatei cuventulu si dupa cum se vede din inceputulu activitatiei loru la diet'a din Clusiu (1865), au acceptatu initiativ'a Domnitorulu, pre langa rezerv'a pretensiuniloru loru le-gale, va se dica, basate pre legi anteriore (de mai inainte). Efectulu a fostu, ca in intiesulu rescriptulu convocatoriu la Pest'a, transilvanenii mergu la diet'a de acolo, ca transilvaneni, si de-si in principiu, con-formu legiloru din 1848, luata de bas'a operatiuni-loru de reforma, uniunea e pronuociata, ei suntu inca ca transilvaneni, pana candu cestiunea uniunei nu se va deslega definitivu.

Amu fi doritu si noi, ca deputatii romanii din Transilvani'a la diet'a din Pest'a, candu s'a atinsu unele impregiurari speciale de a le nostre, sa fia radica cuventulu. Si aici venimu la acea parte a activitatiei, carea la prim'a vedere seu audire pote arunca o umbra de necorectitate in purtarea celoru ce au imbratisiat'o. Nu le facemu in sa imputare din doue impregiurari, un'a, pentru ca pusetiunea loru era ingreunata forte multu prin strigatele cele multe de totu felulu, ca „ei reu facu de au mersu la Pest'a“; prin acest'a unii s'au impededatu de nu s'au dusu pana mai tardiu, altii nu su dusi pana in dia de astadi, de-si au primitu mandate dela alegatori si rezultatulu fu, ca s'au adusu descuragiu si esitare in cei ce erau acolo, cu alte cuvinte, li s'au subtrasu o parte buna de spriginulu moralu ce tre-buea sa-lu aiba. Alta impregiurare pentru ce nu facemu imputare e, ca cestiunile cele vitale, ce ne atingu pre noi, au a fi deslegate dupa acest'a, va se dica nu au venitu inca pre tapetu.

„Passivistii“ nostri in sa, abia se pusera la pen-d'a passiva si eata-i ca o tulescu dupa subscrip-tiuni pre cart'a bianca prin tiera si substernu apoi o suplica afara de tote formele constitutiunali.

Noi nu amu aminti aceste lucruri neplacute si noue si publiculu, deca nu amu observá pre ici pre colea, ca suntemu banuiti de a fi stricatu totu noi prin procederea nostra causei nationali si deca nu ni s'aru face si imputari, ca pre langa tota proce-derea nostra nu amu facutu acuisitiuni mari pre terrenulu nationalu.

De aceea avemu inca a insemna, ca deca unii procliamara atunci principiele de incompatibilitatea amplotatorulu de a fi reprezentanti ai poporulu, pen-tru ca nu potu avé de de doue feluri de opiniuni; deca se comandara din tote puterile, totu din ace-lesi parti, a nu merge la dieta si acei ce mergeau se stigmatissau de tradatori de natiune, si prin aceste si altele ca acéstea s'a adusu amefiela si indoicla intre omeni, e mai multu decatu neomenesce de a face imputari: ca pre langa tota activitatea nu s'a facutu nimic'a.

De stau passivistii cu sinceritate la pend'a loru, pentru ca opiniunile politice nu suntu condamnabile, si nu alergau in drept'a si in stang'a, puteau si unii si altii sa-si urmeze neconturbati cararile loru. Ori cari dintre cele doue pareri, aru fi nimeritu cararea cea adevarata, aru fi fostu o bunetate pentru nati-une si trebuie sa ne fia de invetiatura pre veni-toriu, ca sustinerea unei pareri sa nu fia mai pre susu de binele comunu, va sa dica, mijloculu sa fia coordinat scopulu, dara nu scopulu s'u b o r d i n a t u mijloculu.

Dupa ce noi nu amu facutu alt'a decatu amu urmatu a tine pasu cu strafomările emanate de susu, fara prejudetulu si fara perderea din vedere a causei nationali; dupa ce pre langa aceste lucruri cele care taia in esistinta nationala au sa ur-meze si atunci sa se probeze rezultatulu actiunei, credemu ca imputarile nu au inca loculu, si deca aru fi cauza de vre un'a, apoi dieu! nu noue este de a ni se face. Acest'a aru insemna atat'a, catu a im-pulá acelu ce a disu dela plugariulu: sa caute

ca sa are, candu e de aratu, sa sape candu e de sapatu, sa secere candu e de seceratu, sa culéga candu e de culesu,—ca pentru ce nu a facutu sa si ploué la tempulu seu?

E tempulu supremu de a ne trage sem'a cu noi insine despre detoriile nostre; a ne pune la loculu unde detorimu natiunei si patriei ca sa stamu, caci alfelu „p l a c e r e a“, de caretrebuie sa fie insufletitu ori ce iubitoriu de interesele nati-unei si patriei sele, devine o fremantatura chinui-toria, carea termina cu o obosela pentru noi toti, o obosela, carea impededandune de a lucra candu va fi pre tapetu cestiunea nationalitatiloru si alte cestiuni, vomu remané cu totii pagubiti.

Delegatiunile.

In legatura cu cele amintite in nrulu trecutulu la ev. pol. despre delegatiuni, impartasimu ca De-legatiunea unguresca, a tinutu Dumineca siedintia de clubu in otelulu „Frankfurt“, si s'a intiesu ca Luni la 1 ora d. m. candu o va primi Maj. Sea, sa marga sub conducerea presiedintelui ei de e-tate, conte Antoniu Mailatu.

Luni la 1 ora, in audiintia, la Maj. Sea, con-ducatoriulu delegatiunei unguresci Mailatu ceti urma-torea cuventare :

„In virtutea articolulu de lege XII din 1867 santionatu prea gratosu de M. Tale, ne-amu adunatu aici ascultandu de chiamarea M. Tale. Mai inainte de ce vomu procede in modu legalu la deslegarea prea importantelor nostre probleme, este detorin-tia nostra placuta sa punemu la picioarele M. Tale credintia nostra mostenita, aderintia nostra nemis-cata si omagiulu adencu simtitu, si de a ne reco-manda cu umilitia pre inaltei gratii regesce.“ (vivate).

Majestatea Sea respunde :

„Salutu delegatiunea dietei unguresci pre tere-nulu la care a chiamat'o legea. Amu convingerea, ca constitutiunea stravechia istorica a regatulu Un-gariei a dobanditu in acesta institutiune numai o ga-rantia noua, si impartasindu dvostre acesta convingere, straduintia patriotica o veti indrepta cu tota ener-gia a deslega cestiunile intereselor comune in con-tielegere sincera si incedere reciproca spre binele tuturor poporeloru mele.“

Maj. Sea Imperatulu vorbi apoi deosebi cate-va cuvinte cu fia-care delegatu.

Delegatiunea senatulu imper-ialu se aduna dumineca spre a se constitui si a alesu de presiedinte pre contele Antoniu de A u e r s p e r g si vice presiedinte pre Kaiserfeld. Cu asta ocaziune presiedintele amintesce delegati-unei ca dualismulu, carele representa imperiulu, are si parti de acele cari insulla grigi'a, acest'a nu se pote nega, dara spereza multu dela vointia cea buna a delegatiuniloru.

L u n i la 3 ore avu si acest'a audientia la M. S. Imperatulu, la care ocaziune presiedintele delega-tiunei conte de A u e r s p e r g se adresa catra Imperatulu cu urmatoarele cuvinte:

„Aducandusi aminte de chiamarea oficiulu ei, cunoscendu marimea si greutatea problemelor cu care e insarcinata, delegatiunea acest'a, cu credin-tia si alipire catra tronulu, in intielegere fratiésca cu reprezentantii celelalte parti a imperiulu, cu straduintia si perseverantia va conlucra la desle-garea favorabila a problemei, ca sa se implinesca bi-nevoitorele tendentia a le Majestatiei Tale, ca in-teresele monarchiei intregi sa fia garantate pentru totu de un'a si toema prin acest'a sa fia si binele tieriloru reprezentate in senatulu imperialu garantatu si intaritu.

Maj. Sea a respunsu :

„Bineventezu cu tota incederea pre cea dintai

delegatiune trimisa din senatul imperial si dicitu ca va succede nisuintelor ei patriotice, cari sunt pentru binele si puterea monarchiei, ca problema ce ia avisatu constitutiunea sa duca către o deslegare curenda si indesultoria. — Unu atare rezultat alu desbaterilor Dvóstra, fiti incredintiati, va contribui esentialmente la radicarea increderei popórelor Austriei in institutiunile cele nou intemiate si la afarea de nóne garantii a libertátilor lor in constitutiune.

Unu intreitu „Hoch“ si apoi vorbi cu fia care delegatu cateva cuvinte si parasi sal'a.

Ambele delegatiuni se ocupara apoi de regulamente. Siedintiile le tienu, cea unguresca in salele fostei cancelarie aulice unguresci si cea nemtiésca in cele a casei de susu a senatului imperialu.

Protocolulu.

Adunarei generale a Asociatiunii nationale din Aradu pentru cultura poporului romanu pe anulu V. ala Asociatiunii, adeca 1867/8.

Siedintia II.

tienua in Aradu in 22 octovre 1867.

9. Pentru autenticarea protocolului din siedintia de ieri si de astadi a adunarei generale.

so voru face dispositiunile necesarie innainte de incheierea siedintiei de astadi.

10. Comisiunea prima pentru esaminarea raportului intregu alu direptiunii (Nr. prot. 6 lit. a.) prin referintele seu dlu Georgia Vasileviciu raportedia sub D), cumca raportulu generalu alu directiunii s'a aflatu in tóte conformu actelor si intereselor Asociatiunii, propunendu totu deodata a se luá la cunoscintia si a se aprobá procedur'a directiunii, ér in cátu pentru infiintierea colecturilor prin cercuri, denumirea colectantilor si suplinirea regulamentului de casa, — comisiunea, apretiuindu causele, pentru cari direptiunea n'a pututu corespunde acestor insarcinari, propune: ca direptiunea se fie insarcinata de nóu a-si continua si respective a-si indeplini lucurile in anulu viitoriu. De óra ce inse din raportulu generalu alu direptiunii se vede, ca fórté multu dintre membrii Asociatiunii suntu in restantia de mai multu tempu cu ofertele loru anuale, — comisiunea propune: ca directiunea se fie insarcinata a luá tóte mesurile cuviintóse pentru incasarea acelor restantie, purcediendu in contra renitentilor chiar si pre calea procesului, si in urma propune: a se dá multiamita protocolara directiunii pentru dielulu ce la doveditu intru inaintarea materiala, morala si spiretuale a Asociatiunii.

Adunarea generala aproba raportulu generalu alu directiunii despre lucrările sale de la 27 de-

cemvre 1866 pana la 20 octovre 1867 st. n. si apretiuindu causele, pentru cari dens'a n'a pututu corespunde pe deplinu insarcinariloru primite de la adunarea generala trecuta, se insarcina de nou a infiintia colecture prin cercuri, a denumi colectanti, si a indeplini regulamentul de casa. In cátu pentru restantie ofertelor anuale din partea membriloru Asociatiunii, — adunarea cu adenca dorere ie la cunoscintia nepasarea, ce o-a aretatu o parte mare a membriloru sei in platirea tasselor oferite, dreptu aceea direptiunea e insarcinata a consemná innainte de tóte pre acei membri ai Asociatiunii, cari suntu in restantia din anulu 1863, 1864 si 1865, a castigá de la densii documintele recerute, din cari saru puté constata obligatiunea lor, si apoi a incercá tóte medilócele mai blande provocandu-i chiaru dupa nume si prin colectanti si — in casu de lipsa si — prin diurnale, si deca nimicu n'aru folosi pasu pe calea legei prin fiscalulu Asociatiunii in contra renitentiloru.

In urma adunarea generala rostescé multiamita protocolara directiunii pentru activitatea sa.

11. Comisiunea a dou'a pentru cercetarea scotiloru din anulu trecut (Nr. prot. 6 lit. b) raportedia sub F.) prin referintele seu dlu Ioane Suciú cumca cass'a Asociatiunii

a) a primitu gat'a ca remanenti'a cassei din anulu trecut o suma de fl. 335.—

b) la cass'a de pastrare din Aradu a fostu depusi fl. 210.90

c) de la membrii Asociatiunii au incursu din 26 dec. 1866 pana la 20 octovre 1867. fl. 1326.48

la oalta fl. 1872.38

din acést'a suma s'a solvitu

a) pe tru localitatea direptiunii fl. 138.33

b) studintiloru stipendiatu din anulu 1865/6 o restantia de fl. 340.—

c) stipendiile preliminate pe anulu 1866/7 cu 600 fl. fl. 550.—

La puntulu acést'a e de insemnatu ca doi teneri stipendiatu unulu cu 40. fl. altulu cu 10 fl. nu si-au primitu inca competinti'a din cauza, ca n'au tramisu certificatele recerute.

d) notariului direptiunii, fiindu-i prelinimatu pe 7 luni unu salariu de 300 fl.

v. a. s'a platitu si pea 7 luna. 50 fl. la oalta fl. 350.—

e) pentru lemne in locu de 50 fl. fl. 11.30

f) servitoriului pe 7 luni, fl. 76.91

g) pentru lumini in locu de 25 fl.

preliminati fl. 7.76

h) pentru jurnale in locu de 100 fl. fl. 77.43

i) pentru cancelaria in locu de 25 fl. fl. 23.05

l) pentru diplomele membriloru Asociatiunii, desu acést'a suma nu s'a prelinimatu in specialu fl. 100.—

la oalta fl. 1674.78=1674.78

Subtragendu-se acést'a suma din venitul de 1872 fl. 38 cr. remane in cassa fl. 197.60

Comisiunea, aflandu tóte pusetiunile erogatiunii documentate propune incuviintierea acestei socóte, atatu pentru spesele preliminate, cátu si cele in specialu neprelimate in bugetulu anului trecut.

Lucrurile directiunii in partea erogatiuniloru se aprobédia intru tóte, éra deosebi perceptoriulu Asociatiunii se absolve de tóta responsabilitatea ulterioara.

12. Comisiunea a treia (Nr. 6. lit. c) in credintiata cu compunerea preliminarului pe anulu viitoriu raportedia sub F. prin referintele seu d. Georgiu Craciunescu cumca:

a) punendu-se venitul sperativu de la membrii Asociatiunii la o suma de fl. 1800.—

b) si aflandu-se in cass'a Asociatiunii in bani gat'a fl. 197.50

perceptiunea ar face fl. 1997.60

din acést'a suma ar fi de prelinimatu

a) stipendiulu din anulu trecut alu celoru doi teneri, cari nici pana acuma nu si-au radicaat bani fl. 50.—

b) pentru localitatea directiunii fl. 160.—

c) salariulu notariului pre unu anu fl. 600.—

d) pentru servitori fl. 100.—

e) pentru lemne cararea, si taferea acelor'a fl. 50.—

f) iluminare fl. 20.—

g) spesele cancelariei si ale postei fl. 30.—

h) jurnale fl. 100.—

i) 7 stipendii si adeca 2 a 60 fl. 120, 3 a 80=240 fl, si 2 a 120=240 fl. fl. 600.—

la oalta fl. 1710.—

Dupa aceste comisiunea proiectéza, ca la impartirea stipendieloru competentiei eminente se fia luati cu preferintia in considerare, apoi si intru acestia numai cei ce suntu recunoscuti de ipsiti; iera la siedintia, in care va fi sa se pertractedie primirea stipendieloru Asociatiunii, suntu a se invita toti membrii directiunii. In urma comisiunea mai propune, ca in casu, candu rezultatulu incassariloru aru face posibilu a dispune de o suma mai mare, — directiunea sa fia insarcinata a se ingriji de

FOISIÓRA.

Pétra lui Osmanu.

Novela.

(Convorbiri literarie)

III.

(Urmare)

—Nu-i pre de vreme. Nu vedi cátu e de intunerecu? —Ce!... Vrei sa ajungemu acolo cándu Irin'a va fi inapoi acasa?

—Ba nu;... dar vedi... mi s'an parutu ca... socotescu ca naru stricá sa mai luamu pe cineva cu noi.

—Misielule! Te temi de o femeie? Haide cándu iti dicu, ca dóra, nu mergi la spendiurátore! Apuca pe muchea delului si nu tremurá. Te-ai facutu fricosu ca o muiere, de cándu ai schimbatu hoti'a de codru pe negustori'a de cherestele.

—Numi e frica, Osmane, decátu vintulu imi siuera in ureche si mi e cam rece.—Dar scii tu un'a, adaoase elu clantianindu din dinti, daca Ion a fi intielesu ceva, si-a fi spusu lui Mihaiu?

—Inainte si nu lungi vorb'a! Eata puntea; fa mai repede; acnei suntemu in crepatur'a stáncei.—Ce calci cá pe cuie?

Astfelu prin intunereculu noptii, Osmanu si Ali, cá dóne umbre inaintau repede dar cu precautiune, spre locul unde trebuia sa fure pe Irin'a. Ali mer-

gea inainte si esta data trebue sa marturisimu ca mergea mai putin impinsu de instinctulu reului, decátu de frica lui Osmanu.

In acelasu timpu se audieá susu pe munte unu cántecu dulce si armoniosu ce trediea in departare vaile adormite.

Draga caprióra,
Mandra sorióra!

Vino te grabescu
Ca nóptea sosescu

Si ventulu e rece,
Si stachi'a trece

Adese prin parau
La ceasulu celureu.

Vinu la mine-acasa
Ca in flori si in malasa

Eu te-oiu leganá,
Si Iiu ti-oiu cántá

Cántece de doru
Sa te adormu usóru.

Éra Irin'a care strigá cántádu, caprióra din munte. Caprióra audi vócea ei, si sarindu de pe stánca pre stánca, se scobóri la piciórele stapánei sale.

Irin'a ei netedi perulu, o saruta pe frunte si continua, cántádu:

Draga sorióra
Fii vesela, sbiara

Ca máni ma maritu
Cu unu mandru iubitu;

Máni norocu-mi ride,
Cerulu se, deschide,

Si in elu dóne radia
Vedu cum lumineza

Caldu dilele mele—

Scii tu ce suntu ele?

Suntu radié din rain!

Ochii lui Michaiu!...

Caprióra, deprinsa cu asemeni desmerdári incepú a sbierá impregiurulu ei, plina de bucuria, dar spariata ca de unu sierpe ce aru fi zaritu in érba, ea se culca pe tóte patru piciórele, si ridicându ochii spre Irin'a, se uita tremurandu la dens'a.

Draga ce oftezi?

De ce lacramezi?

Ai vr'o suparare,

Nu tia pritu óre

Apá de izvoru?

Sau ai vre unu doru

Ce te arde greu

Ca si dorulu meu?

Padurea vuesce

Vino te grabescu

Ca eu ti-oiu cántá

Si te'oiu discantá

De visulu celu reu

Si de dorulu teu.

Astfelu cántádu, Irin'a se scoborea pe potec'a strimta, maidu caprióra de funie. Candu deodata doue fantome negre ca florii mortii, esindu din crepatur'a unei stánce, se aruncara asupra ei. Ea vroí sa se apere dar mánilé ei erau legate; vroí se strige dar vócea ei era inadusita; cuprinsa de gródia ea lesina.—Nóptea deveni si mai intunecosa, ventulu siuera fiorosu prin desimea codrului.

IV.

Abie se ivise a déu'a di sórele pe ceru, si tóta Dorn'a éra in picióre. Vestea despre disparitiunea Irinei tocmai in ajunulu casatoriei sale, cá ori-ce

înaintarea creșterii, și a cultivei poporului și în școlile de pro la sate, anume prin premii pentru învățatorii și școlarii destinați, procurându cărți școlare, și prin alte mijloace potrivite, încuviințându-i se spre scopul acestuia 400 fl. ieră celelalte sume, ce s'aru încasă pre deasupra sa se capitalizade în folosul fondului Asociației.

Proiectul comisiunii pentru preliminarea școlilor pre anul viitoriu, precum și propunerile ei se primescu în cuprinsul întregu, cu acelu adaus, cumca direcțiunea, în lucrările se, ca și în anul trecut are să pucăda din punctu de vedere alu economisării încātu pentru cele două stipendii preliminate cu 40 fl. și 10 fl. înca în anul trecut, — direcțiunea e însărcinată a provocă pre tinerii respectivi prin jurnale, că în terminu de 30 zile să-si arete dreptulu de a radică acēsta sumă; la din contra banii suntu a se adauge casei și cadu sub dispusețiunea Asociației.

13 Comisiunea a patr'a (Nr. 6 prot. lit. d) pentru pentru de a face observații și propuneri a supra modificățiunilor facute în statute, raportădia sub G. prin referințele seu d. Lazaru Ionescu, cumca: cercetându de a menuntulu paragrafiu statuteloru Asociației, cari prin adunarea generală din 26 octobru 1864 s'au modificatu, și s'au substernutu la înaltulu guvern alu Ungariei, de unde acele s'au reintornatu cu unele modificățiuni, — partea mai mare neessentială, — a aflatu, că acele cu excepțiunea §-lui 10 prin care — neincuviințându se propusă mobilisare a adunărilor — adunarea generală e a se țienē totdeuna în locul de resiedință alu Asociației, adecă în Aradu, fiindu aprobatu suntu a se luă la cunoscință spre acomodare. În cătu pentru modificarea facuta din partea guvernului la §-lu 4, după care cei din strainatate potu fi alesi numai de membri onorari, comisiunea află, ca acēsta modificățiune n'are ceva însemnatate mai alēsa mai verțosu cându adunarea generală remane și mai departe în totu dreptulu de a luă la reviziune statutele Asociației din indemnuri, și la ocașuni potrivite.

(Va urmă)

Idelle fundamentale ale economiei naționale.

(Urmare)

În evulu mediu

La începutulu dezvoltării științei economiei naționale literatii au întemciatu sistemele lor pre acele fenomene, cari au fostu mai batătoare la ochi; din aceste fenomene au dedusu apoi principie, care mai apoi s'au aretatu a fi false. Cautandu dara

scrutatorii ca cine e avu'u, au găsitu ca acelu care are bani, pentru ca cu banii i-ti poti castigă tôte cele trebuincioșe, cu banii se potu multiam tôte dorințele; mergendu mai departe și cautandu și întrebandu ca banii în cantitate mare de unde vinu, au găsitu ca din comerțiu; pentru ca industria și agricultur'a de-si nu suntu de despretiutu, dara ele nu aducu bani că comerțulu și nu îmbunătătescu starea materiale. Cautandu mai încolo, ca care popor e mai avutu în bani, au găsitu, ca poporul italianu din republice prin comerțulu celu estinsu în Orientu și Holandesii au cei mai multi bani, pentru aceea au statoritu priucipiulu, cumca pentru că sa fia unu statu, unu popor avutu, trebuea sa aiba bani multi, și pentru că sa-si pōta castigă bani trebue sa portu comerțulu cătu se pōte de estinsu, pentru ca acēsta aduce bani; și anume comerțulu esternu, pentru că prin acēsta încurgu bani în țiera. Econom'a rurale și alte ramuri de economis, prin cari se înmăltiescu produsele crude au remasu parasite, pentru ca produsele crude suntu voluminoșe și grele de esportatu, fără de aceea s'a cautatu că produsele crude sa fia în țiera cătu se pōte mai multe manufacturi de esportatu și acește sa se pōta vinde cătu se pōte de estinsu, ca prin estinatatea lor sa se pōta țienē concurenția cu alte țieri, cari vendu asemenea produse; asiă încātu esportulu totdeun'a sa fia mai mare că importulu. În urma și pre temeulu acestei sisteme adoptate au începutu unele regimuri și anume republica Venetiei, Angli'a, Franci'a, și Holandi'a a luă comerțulu sub scutul lor, l'au ajatatu crediendu ca bun'a stare a popōreloru lor vine numai și numai din comerțiu. De aci au urmatu feliurite monopole, pentru ca staturile protegeau comerțulu avendu și ele venitu bunu din trensulu. Celu mai mare adoratoriu alu acestei sisteme a fostu ministrulu Franciei Colbert, dela care se și numesce acēsta sistema și sistem'a Colbertiana. Dara fiindu ca unu statu deca voiă că esportulu totdeun'a sa fia mai mare decātu importulu, trebue sa oprēca că de o parte sa nu vina marfa în țiera mai multa că cătu iēsa afara, ba a trebuitu sa oprēca atātu că totdeun'a sa iēsa mai multa decātu intra, asiă a trebuitu sa puna vama grea pre produsele care intra în țiera. Dara statele vecine inea nu dormea, ci facea asemenea, asiă încātu se vedea ca starea buna materială numai prin comerțulu esternu nu e asigurată și sistem'a acēsta inca trebue se cada. De alta parte i-si dă tōta silinția, că starea producătorilor din țiera sa fia indestulătoră, că sa nu fia aternatori dela producēții din afara, lucrurile care se potu produce în launtru sa nu se aduca din afara. Acēsta sistema s'a numitu dela oprirea marfurilor

din afara sistem'a prohibitivă. Pentru ca favorandu unu regimu d. e. esportulu de fabricate ce avea în abundență și favorandu importulu de produse crude, țiera aceea unde eră sa-si vendă acelu regimu fabricatele și de unde voiă sa aduca produse crude, îngreună prin vama esportarea produselor crude și oprea importulu de fabricate asiă, încātu se vedea ca unu popor numai pōta atunci pōte sa sperdie o stare buna materiale prin acēsta sistema prohibitivă, până candu alu popor se vede însălatu, iēra mai multu nu. Prin acēsta frecările neplacute între staturi și popōre eră neincuviințare, fiindu ca unulu voiă a se înavuti cu daun'a celuilalu, și asiă acēsta sistema a trebuitu sa cada numai prin nepracticitatele ei.

Neputendu-se sub acēsta sistema radică industria din legaturile monopolelor și neputendu înflori că comerțulu, pentru ca din partea regimelor nu a fostu ajutorată că comerțulu; iēra de alta parte remanendu economi'a rurală și alte ramuri de economie care se ocupa cu producțiunea de obiecte crude cu totulu înderaptu, fiindu ca nu numai nu avea ajutoriu din partea puterilor de stat, ci din contra erau apesate prin sistem'a prohibitivă și erau jertfa comerțului, a începutu a se simți seraci'a în tōte clasele poporului afara de clas'a comercianților mari, cari cu sumele castigate sub sistem'a mercantila și prohibitivă i-si dau tōta silinția a pucede pre calea carea au pornitu. Mai simțita a fostu seraci'a la clas'a de omeni, care se ocupau cu agricultur'a adecă: la bietii plugari. Dara fiindu ca numerulu de omeni în acēsta clasă e forte însemnatu, s'au aflatu barbati de stat, cari au venit la ide'a, ca deca unu statu voiēsc sa fia puternicu, trebue sa îngrijēca că starea clasei de omeni cari se ocupa cu economi'a rurală se fia buna. Mai multi barbati literati cu deosebire în Franci'a au începutu a îndreptă scrierile lor pentru îmbunătățirea clasei poporului, care se ocupa cu agricultur'a. Epoca oia făcutu Francois Quesnay mediculu lui Ludovicu alu XV. Acelu barbatu că proprietariu de pamentu ocupandu-se multu cu agricultur'a și cunoscendu tōte pedecile și greutățile cu care avea a se lupă acēstu ramu de economie națională după instituțiunile ce erau atunci în Franci'a și-a datu tōta silinția a îmbunătăți starea proprietarilor de pamentu. Scrutările ce le-a făcutu în acēstu ramu de știință l'au dusu la convingere, ca venitul primitiv alu unui popor jace în producțiunea pamentului. Pre temeulu acestei ipoteze a datu elu la anulu 1758 unu opu intitulatu *Tableau economique*. Quesnay nu a datu publicității opulu numitu până candu nu s'a convins, ca principiele dezvoltate în trensulu voru fi bine

veste rea, sa respandă iute din omu în omu și toti alergu umiti din tōte partile spre cas'a lui Nistoru, pentru a se incredinția despre acēsta nenorocita întemplare. Mii de suposițiuni se facura într'o minuta. Unii diceau ca Irin'a va fi caditu într'o prapastie, alții ca se va fi inecat în riulu Nēgr'a, alții ca o voru fi mncat'o fearele selbatice, înse nici unuia nu-i venea în gandu despre rapirea ei.

— Ce pōte sa fie? dicea Mihaiu frangandusi mânele; sa nu vie tōta nōptea acasa . . . negresitu i s'a întemplatu ceva . . . Sa mergemu omeni buni sa resculamu muntii, sa scociorimu padurele, sa o gasimu numai decātu! . . .

— Da sa mergemu! respunde cu totii într'unu glasu.

— Stati! stati! striga atunci de departe unu omu ce venea spre densii alergandu în fug'a mare și facându-le semnu din mâna sa-lu ascepte.

Era Ion Flecăulu.

— Ascultati! dise elu, abie resufflându-se, după ce ajunse în mijloculu grupeii, unde se afla Mihaiu, a sera am intalnitu pe Osmanu cu tōte buclucurile în spate, scoborindu-se spre Bistritia . . . Mi-a disu ca merge la Peatr'a . . . Adă am trecut pe la cas'a lui și am gasit'o pustie . . . De cumva va fi elu care . . . atunci este înca vreme. — Elu n'a pututu sa plece decātu totu astadi în ziua. De omu apucă de-a dreptulu, ilu vomu ajunge aprōpe de Tōncele, pe cându a fi sōrēle de o sulția.

Osmanu în adevēru, după ce rapisē pe Irin'a, a statu tōta nōptea ascunsu în munte, și abie în dfori de ziua cu două ore mai înainte, plecă spre Peatr'a, căci numai diu'a pōte umblă plut'a pe Bistritia.

De aru fi caditu trasnetulu pe capulu lui Mihaiu, elu n'aru fi remasu mai ametitu. Fara a asceptă mai multe amaruntimi, elu smānci toporulu din

māna lui Ion și se facu neveditu. — Într'o clipa se desfasiură dinaintea ochiloru sei totu adevēru acēstu evenimentu pe care nu si-lu putuse esplică până atunci, și desperatu că totu omulu ce se vede deodata caditu din culmea fericirii în culmea nefericirii, elu hotari seu sa mōra seu sa-si resbune.

Plut'a mânăta de unde pintre strimțorile Carpatiloru, facea cotituri multe și mēra încetu, car'acelu ce iubesce merge de adreptulu și merge iute. Mai puțin de două ore elu ură dealuri, scoborea văi, trecu peste râpi și peste pōnōre, și ajunse în fine în virfulu celui de pe urma piscu a cărui pōle se scoborau în Bistritia. De acolo elu diari la piciorile sale o pluta mergendu în josulu apei.

„In sfirșit u!” dise Mihaiu resufflându-se adancu din peptu. Ochiulu seu recunoscu pe Irin'a. Ea siedeă culcata cu capulu radiematu de o grindă; la cārm'a din frunte era Ali, la cārm'a din urma Osmanu, amandoi taindu valurile cu puterea, înaintau spre Tōncele.

Tōncele e cataractulu celu mai periculosu pe tōta întinderea Bistritiei. Strinsa între doi muntii și stāncosi, pintre care abie strabate lumin'a dilei, ea ferbe din fundu și pana în fatia că și candu aru curge pe o albie de focu. Valurile gemu cu o turbare nespusa și mii de stānci esu ascutite din senulu Bistritiei inspumate Vai! de plutasiulu care n'aru sci se conduca pluta pe acolo! Candu nevoea lau silesce se treaca prin Tōncele, elu se pregatesce de a resboiu; esaminēdia mai antai cārm'a; cearca tōte legaturile grindielorū pentru că sa se incredinție decātu e vre o smintēală; isi suffleca manisele, și-si face semnalu crucii. Tōte acēste pregatiri facute în tăcere și cu gravitate aceea ce inspira totdeun'a momentulu pericolului, producu unu efectu îngrozitoriu mai cu sēma asupra calatorului care pentru pri-

m'a ora i-si espune viēti'a în acēstu locu. Cum a intratu în Tōncele, torentulu a și luat plut'a într'unu valm-siagu de spumē, și purtata că o scoica pre creștele valuriloru, ea se acufundă, se radică, se sfisica și se fragmentă într'o lupta nesfērșita, și e desfulu de o singura gresiēla de lopata, pentru că din trens'a sa nu mai remana decātu tiandari. În fia-care anu Bistritia inghite numeroșe plute care se alonecă cu nesocotinția în acēsta strimțore, și fia-care stāncă pōrtă numele vre-unui nenorocitu ce si-a pērdotu viēti'a lângă dens'a. Cimeteriu înfloratoru în care stāncile atestēza că și crucile loculu unde acēști nenorociti si-au aflatu momentulu!

Fatalminte Osmanu trebue se trecă pe acolo.

— Ali! striga elu de la cārm'a din urma, îndreptă plut'a pe malulu stāngu. Elu dedu acēstu ordinu nu pentru a evita siuvoiulu de care începuse a se apropiă, ci pentru ca zari pe Mihaiu scoborēndu-se pe cost'a delului din dreapta, și vroi sa pue între ei amundoi tōta largimea riului, cu scopu de a-lu impedecă sa sara pe pluta. Înse la cea înțietă lovitura de lopata ce facu Ali pentru a esecuta miscărea ordonată de Osmanu, plut'a intra în carentu și cu iutial'a fulgerului, se isbi de o stāncă ce sta nevedință sub apa. Grindile paraire în legaturile lor și capetulu dinainte se cufundă în apa dimpreună cu Ali care perdandu-si echilibrulu se duse în fundu hātă de unu valu puternicu. Plut'a împinsa de siuvoiu după ce se inverti cătu-va tempu împregiuru, se opri apoi în locu de-a curmedisiulu apei, astfelu încātu ospetulu din urma atingea malulu dreptu.

Osmanu acuma nu mai putea nici înaintă nici dă inapoi. Vredu, nevredu, elu trebuea sa de peptu cu Mihaiu. Cu atātu mai bine gândi elu în sine, celu patinu pe mantul de deasulu odata pentru tōte amia, și înarmandusi pistolele, se pregati pentru lupta ce avea sa decida între ei amandoi.

(Va urmă)

intemperate din partea opiniunii publice. Pregătiri pentru edarea opului numită și încercări despre primirea lui a făcutu Quesnay în Enciclopedia data de d'Alambert și Diderot. Cuventulu de manecare alu lui Quesnay în opulu seu Tableau économique e : „pauvres paysans pauvre royaume, pauvre royaume pauvre souverain“, care însemnează ca, deca sunt țieranii, lucratorii de pamentu seraci, și regimulu e seracu, și deca e regimulu seracu, și domnitoriulu e seracu. Cu aceste deductiuni a voitu Quesnay a trage a-tentionea regimului spre îmbunătățirea clasei poporului ce cultivéza pamentulu.

(Va urmă)

Principatele române unite.

(Urmare din Cuventulu de tronu rostitu la deschiderea cameriloru Romaniei în 3/15 Ian. c. n.)

Funcționarii Statului, ce de multe ori nu erau plătiți pre câte nouă luni, acum se platescu regulatu. Mandatele și bunurile tesaurului cari în cei din urma ani, se scomptau cu unu scadiementu ce devenise aproape normalu, de 30 la suta, astadi nu mai au nevoia se fia scomptate, tesaurulu fiindu în stare de a le plăti.

Cas'a de licuidare a fostu porvediuă cu toate capitalele necesarie spre a efectua toate răspunderile ei, atâtu pentru presinte câtu și pentru remașițele trecutului, și a avea inca pre fia-care di o reserva. Acum s'au luat mesuri că plăta dobandiloru sa se faca și la casieriele de județie, și preste puțin speramu ca vomu putea face că cuponele sa fia platite pre locu și la Parisu și la Berlinu și la Vien'a.

Cas'a de licuidare aflandu-se în asiă pozitivne, obligatiunile rurali s'au radica delu cursulu de 63 la acelu de 78 la suta.

Cu toate acestea sciti ca sistem'a noastră financiară și administratiunea are trebuința de îmbunătățiri și simplificări pre cari țier'a le ascépta de mai multu tempu.

Organisarea puterei armate dupa principiele adoptate astadi mai în tota lumea civilisată a fostu la români o tradițiune națională, o idee răspândită și simțită de toti inca înainte de a deveni o credință europeană. Granicierii și dorobantii au fostu o încercare de reconstituire de care trebuie sa ținem socotela. Deca condițiunile sociali și economice în cari se află țier'a înainte de ultimele reforme și alte impregiurări de diferite naturi au împedecatu acea reconstituire de a se completă întru toate; astadi vedemu ca reorganizarea armatei noastre a devenitu posibilă și ca ea este o necesitate absolută atâtu din punctulu de vedere economicu câtu și din acelu alu îndatoririloru situațiunei noastre politice, care ne face o condițiune de existență din pestrarea neutralității noastre. Ministrulu meu de resbelu ve va prezenta proiectele menite a reconstitui într'unu modu definitiv și îndestulatoriu această instituțiune națională.

La noi mai multu decâtu ori-unde, biseric'a, afara de caracterulu seu propriu, a avutu și unu caracteru cu totul naționalu. Ea s'au înalțatu seu periclitatu cu marirea seu scaderea națiunei. Eră dara naturală, că, reintrandu în posesiunea drepturiloru sele strabune, cele dintăiu preocupări ale poporului românu sa fia de a redă bisericele sele vechiulu seu lustru. Reformele încercate de guvernulu trecut, spre a ajunge la acestu scopu, fiindu precipitate, au datu ocaziune a se crede ca aru voi a se abate delu dogmele marelui comunități ortodoxe. Guvernulu meu, voindu a face sa dispară acelu, câtu mai curendu, ve va prezenta unu proiectu de lege, care pestrandu autocefali'a bisericele române, va dá garantii puterice ca voimu a remane în sînnulu comunităței ortodoxe resaritene.

Statulu român consacră, în comparațiune cu alte state, sume destulu de mari instructiunei publice; însă ori-câtu de multe aru mai consacra, ele aru fi nimeritu întrebuintate, căci sunt cheltuielile cele mai producătoare ce face unu stat. Putemu dice fără presumpțiune ca rezultatele instructiunei publice sunt destulu de simțitoare la noi; dara totu deodata trebuie sa marturisim că deca ea aru fi fostu organizată într'unu modu sistematicu și deca s'aru fi datu totu deun'a preferința trebuințelor celor mai neaperele, deca s'aru fi acordatu o mai mare atentiune pentru formarea institutoriloru, chiamati a învăția țierimea, rezultatele aru fi fostu multu mai mari; din nenorocire însă, pentru pre-

gătirea acestor'a abia s'a făcutu unu începutu anii trecuti la Iasi și anul incetatu la București. Ministrulu meu de culte și instructiune publică ve va comunica toate sporirile făcute în anul espiratu și reformele de cari instructiunea publică are nevoia spre a luă o dezvoltare mai mare și mai rațională.

Agricultur'a, comerțulu și industri'a națională ceru imperiosu, pre lângă crearea de instituțiuni de creditu, căi de comunicațiune.

Insemnatele sacrificii cari s'au făcutu până astadi pentru lucrările publice, din nefericire n'au datu rezultatele ce țier'a eră în dreptu a ascépta.

Guvernulu meu a cantatu a repară, pre câtu se pôte, gresielele din trecut. Ministrulu meu de agricultură, comerțu și lucrări publice, inca din sesiunea trecută, v'a înaintatu cererea unei concesiuni de drumu de feru pentru partea de preste Milcovu și puteți fi incredințati ca acelu nu va fi singur'a cerere de asemenea natură, fia pentru partea de dincolo, fia pentru cea de dincoco de Milcovu, în fati'a cărei'a aveți a ve afla.

Nepasarea ce a aretatu țier'a pentru navigarea Dunarei, amu platit'o scumpu mai alesu anul acelu, căci aflandu-ne la discrețiunea unei singure companii, fără alta concurență, nu amu pututu esportă nici a patr'a parte din produsele ce aveamu disponibili, și pre acleea chiaru cu unu navlu împatritu de celu obicinuitu. Atragu seriós'a d-vostre atentiune asup'a acestei nevoi, potu dice națională, și speru ca nu veti crutiă sacrificiele ce aru cere crearea unei noue companii.

Inca din anul trecut v'i s'a prezentatu o convențiune încheiată între Russi'a, Austri'a și Români'a care avea de scopu navigabilitatea Prutului. Ea a provocatu obiecțiuni serióse în secțiunile fostei camere, cari au găsitu ca nu este destulu de asicuratória pentru interesele noastre naționale. După nisce convorbiri următe asup'a acestei cestiuni, credu ca potu a ve asicură de intențiunile celor două puteri contractanti de a ne dá, prin acte adiționale, toate garantiile ce se voru găsi de cuvință. Navigabilitatea Prutului, domnilor, răspunde la trebuințele unei mari părți a Romaniei de preste Milcovu și, împreună cu căile ferate, cu emanciparea embaticariloru din Iasi, pentru care ministrulu meu v'a prezentatu unu proiectu, ea constituie o justă compensare pentru vechi'a capitală a Moldovei, care nu va încetă nici odata de a fi a două a noastră resiedință.

Justiti'a a atrasu asemenea seriósă atentiune a guvernului meu. A radică acelu ramură a puterei Statului la gradulu de moralitate și de demnitate necesaria spre a putea exercită o acțiune salutară asup'a societăței, a fostu preocuparea constantă a guvernului. Datori'a noastră este acum a remedii defectele ce exista în legislațiunea noastră. Spre a ajunge la acestu rezultat. Ministrulu meu de justitiă ve va prezenta mai toate proiectele prevădute prin constituțiune.

Domni Senatori și domni deputati, amu atinsu numai puncturile principale ale obiectelor ce sunteți chiamati a regulă; cu toate acestea a-ti pututu vedea câtu de mare și laboriósă este misiunea d-vostre. Suntu incredințati ca veti fi la înalțimea acestei misiuni și ca pentru realizarea adevăratulu progresu nu ve va lipsi nici activitatea nici prodință.

Este mai multu de unu anu de candu me aflămu totu în acestu locu, încungiuratu de reprezentanții națiunei și le diceamu: „La lucru români! la lucru cu zel și patriotism!“ Astadi nu potu decâtu a repeti acele cuvinte, rogandu-ve cu stăruință de a dovedi acum ca sunteți demni de încrederea ce a pusu țier'a în domniele vostre.

Sesiunea anulii 1868 este deschisă.

Dumnedien sa bine-cuvinteze lucrările d-vostre și sa proteje Romani'a.

Carolu.

Stefanu Goleșcu, I. C. Brătianu, G. Adrianu, Dim. Gusti, Ant. Arionu, P. Donici.

„Rom.“

Varietăți.

* Cestiunea naționalităților. Domnulu Carolu Kerkápolyi, că notariu alu comisiunei esmise în caus'a naționalităților aduce următoarea declarațiune:

Membrii comisiunei esmise în caus'a cestiunei

naționalităților au fostu conchiamati pre diu'a de astadi pentru de a se consulta. Obiectulu consultării eră întrebarea: ca ore numita comisiune sa-si încépa consultațiunile în 20 ale I. cur., care di și altcum a fostu prefiptă pentru acestu scopu. Observarea terminulu amintitu se pave a o preținde nu numai natur'a recunoscută în comunu de urginta a cestiunei, ci și decisiunea casei reprezentative, în care enuncia, cumca ascépta că comisiunea sa-si gate elaboratulu până la finea lunei cur. De alta parte nu s'a pututu trece cu vederea acelu faptu, adeca cumca dela aducerea decisiunei amintite totu cas'a reprezentativă aleasă în delegatiune pre mai multi membri de ai comisiunei naționalităților, între acesti'a pre presiedinte și notariu, fără că sa-i fia absolvatu dela participarea la lucrările comisiunei naționalităților. Asemenea nu s'a pututu trece cu vederea nici acelu faptu, ca adeca barbati guvernului sub decursulu siedințelor delegatiuniloru n'aru puté luă parte la pertractările comisiunei naționalităților. Din aceste motive s'a statoritu, ca comisiunea naționalităților, fiindu-se activitatea delegatiuniloru îndată sa-si încépa consultațiunile sele continuându-le și sub decurgerea pertractărilor bugetului. Respectivii voru fi încunoscițati despre terminu prin presidiu. Pest'a 14 Ian. 1868. C. Kerkápolyi „Conc.“ not. comisiunei.

* Baronulu Lazaru Apór, camerariu c. r. consiliariu intimu și consiliariu de curte în pensiune, tatalu presiedintelui tablei regie din M. Vássárhaly a reposatu în Vien'a. Remașițele lui se voru strapurtă în cript'a familiară dela Torja.

* Statisticu. Din nisce date statistice publicate sub titulu „miscămentulu poporațiunei transilvane“ scotemu următoarele: Conspetele despre cununii, nasceri și morti, din unu siru de ani 11 din Transilvani'a și adeca dela 1851—1859 și după aceea dela 1863—1864 dau urmatoriulu rezultat:

in anul	cununii	nasceri	morti
1851	20,586	77,593	55,787
1852	19,143	78,938	57,016
1853	16,199	83,597	67,315
1854	15,597	71,686	65,494
1855	16,680	71,653	66,884
1856	18,147	75,241	55,338
1857	17,491	81,767	62,912
1858	15,637	78,106	57,059
1859	16,775	82,172	54,585
1863	18,687	72,286	57,664
1864	17,675	75,211	52,379

* Bancnote false. În Temisior'a s'au găsitu în comerțu mai multe bancnote false de câte cinci florini. Unu barbatu, la carele s'a aflatu mai multe de acestea, e arestatu dejă. Bancnotele suntu foarte bine făcute încatu și ochinlu celu mai deprinsu, nu le pôte lesne deosebi de cele adeverate.

* Doi inși locuitori din Sjur'a-mare de lângă Sabiu, vrura sa plece a casa. În beti'a în carea se aflau au gresitu calea și apucara cătra Gusteritia și cadiendu în unu canal, unulu se înecă și fu aflatu abia a trei'a di, celalaltu pôte nu a fostu de totu beatu, și-au ajutat cum a pututu și si-a scapatu vieti'a.

* Restanție de dare. După P. Ll. cetatea Bud'a are de plătitu restanție de dare în suma de 200,000 fl.

Caruția de vendiare.

de structura reginiana, usióra, preste totu cu pele tapetita, portativă cu—seu fără—cohera, dnpa o reconstruire nouă inca, nefolosita se vinde cu pretiu moderatu.—

Întrebare la redacțiune.

EDICTU.

Nicolae Gligoru Tarcea din Magu Comitulu Albei de Josu, care de cinci ani cu necredință parasindu-si pre legiuit'a sea socie Elen'a lui Petru Tarcia totu de acolo, au pribegitu în lume, prin acelu se provóca, că în terminu de unu anu de dile dela datulu de fatia, sa se presentédie înainte subscrisului foru matrimonialu, căci la din contra se va decide procesulu matrimonialu asup'a-i pornitu, și în absentia lui la întielesulu SS. Canóne ale bisericele noastre gr. or.

Sibiulu 1-a Ianuariu 1868.

Scaunulu protopopescu gr. or. alu Mercuriei.

Petru Badila

Protopopu.